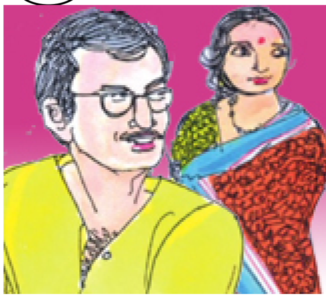

స్వాతివానకోసం

- పెబ్బిలి హైమావతి

(గత సంచిక తరువాయి)

"నాకేం వద్దు. మీరు ఆపరేషన్ చేయించను అని మాటిస్తేనే భోజనం చేస్తాను" అంది జానకి మొండిగా.

"అలా అంటే ఎలా జానకీ, ఆపరేషన్ అయితే తప్ప నీవు మామూలు మనిషివి కాలేవని డాక్టర్లు చెబుతున్నారు కదా. అకారణంగా కోరి బాధలు కొనితెచ్చుకోకు. నా మాట విను!" అన్నాడు రామచంద్ర బ్రతిమాలుతున్నట్లుగా.

"ఏంకాదు, ఆవరేషన్ చేస్తే నేను బ్రతుకుతాను అనే నమ్మకం నాకు లేదు. ఎన్నాళ్లు బ్రతికితే అన్నాళ్లు నన్నిలా ఉండనివ్వండి!" అంది జానకి కళ్లనీళ్లతో చేతులెత్తి నమస్కరిస్తూ,

భాస్కర్, రవీ, సుగుణా ఎంతో నచ్చజెప్పాలని ప్రయత్నించారు. కానీ జానకి పట్టిన పట్టు విడిచి పెట్టలేదు.

చివరికి రమ్య జానకి పాదాలు పట్టుకొని "అమ్మా, నాకోసమైనా అన్నం తినమ్మా. నువ్వు ఆపరేషన్ చేయించుకుంటే తప్పకుండా బ్రతుకుతావు. నువ్విలా ఉంటే నాకేం బాగుండదు ... నువ్వు లేకుండా నేను ఎలా ఉండాలమ్మా?" అంటూ వెక్కివెక్కి ఏడ్చింది.

కూతురి ఏడుపు చూడడంతోనే జానకి మనసు ద్రవించిపోయింది.

"ఏడవకు రమ్యా ... ఆపరేషన్ అయితే బ్రతుకుతాననే నమ్మకం లేదు నాకు. ఉన్నన్ని రోజులైనా కంటినిండుగా మీ అందర్నీ చూసుకోవాలని నా ఆశ!" అంది బలహీనమైన గొంతుతో.

అప్పుడే బయట నుండి వచ్చిన శశికిరణ్ జానకి గదిలో నుండి గోలగోలగా మాటలు వినిపిస్తూండడంతో ఆదుర్దాగా అక్కడికి వెళ్లాడు, ఏం జరిగిందోనని.

అందరి ముఖాలూ కళ తప్పి ఉండడం చూసి "ఏమైంది పెద్దమ్మకు!" అనడిగాడు కంపిస్తున్న స్వరంతో.

"ఏం కాలేదురా. నేనూ పెదనాన్నా, పెద్దమ్మని హాస్పటల్ కి తీసుకువెళ్లి ఆపరేషన్ డేట్ ఫిక్స్ చేసుకు వచ్చాం. వచ్చిన దగ్గర నుండి నాకు భయంగా ఉంది ఆపరేషన్ వద్దంటూ భోజనం మానేసి కూర్చుంది" అన్నాడు భాస్కర్.

చిన్నన్నయ్యను చూడడంతోనే ఏదో ఆలంబన దొరికినట్లుగా అతడిని గట్టిగా పట్టుకొని "నువ్వైనా చెప్పన్నయ్యా ఆపరేషన్ చేస్తే అమ్మ బ్రతుకుతుందని. ఇలా ఉంటే అమ్మ మనకి దక్కుతుందా?" అంటూ రమ్య బిగ్గరగా ఏడ్చేసింది.

నెలల తరబడి ఉగ్గబెట్టుకున్న దుఖం వరద గోదారిలా పొంగింది రమ్యకు.

రమ్యలా పైకి ఏడవక పోయినా, అందరి పరిస్థితీ అలాగే ఉంది. చెల్లెలి మాటలు వింటూనే శశి గుండెలు గుబగుబలాడాయి. అయినా లేని ధైర్యం తెచ్చుకొని రమ్య కళ్లు తుడిచి "ఊరుకోమ్మా అమ్మకేం కాదు, నే చెప్తాను కదా!" అంటూ మంచానికి దగ్గరగా స్టూలు లాక్కుని కూర్చున్నాడు.

మిగతావాళ్లని వెళ్లిపొమ్మని సైగ చేయడంతో అందరూ మెల్లగా తప్పుకున్నారు. అక్కడి నుండి.

రమ్య మాత్రం అతని చెయ్యి గట్టిగా పట్టుకొని అక్కడే ఉండిపోయింది. ఇంజనీరింగ్ చదువుతూ ఉన్నా, ఇంకా పసితనవు ఛాయలు వదలనట్లుగా ఉన్న చెల్లెలి ముఖం వైపు ఆదరంగా చూశాడు శశికిరణ్.

"రమ్యా, పెరుగన్నం కలిపి స్పూన్ వేసి తీసుకురా. అమ్మకీ రోజు అన్నం నేను తెనిపిస్తాను" అన్నాడు శశికిరణ్.

అతడి మాటలు వింటూనే "అలాగే అన్నయ్యా!" అంటూ ఉత్సాహంగా వంటింటి వైపు పరుగులాంటి నడకతో వెళ్లింది రమ్య.

చెల్లెలు వెళ్లాక తల్లి వంక చూస్తూ, "ఇప్పుడు చెప్పు పెద్దమ్మా ఏమిటి నీ ప్రోబ్లం?" అన్నాడు.

"అందరి వంతు అయింది ... ఇక నీ వంతు మిగిలిందేమిట్రా? మీ అందర్నీ బాధపెట్టడం నాకు మాత్రం ఇష్టమా చెప్పు? నిద్ర కోసం కళ్లు మూతలు పడుతున్నప్పుడు కూడా భయంతో వణికిపోతున్నాను. తిరిగి మేల్కొని కళ్లు తెరిచి మీ అందర్నీ చూస్తానో, లేదో అని. ఆ భావం మనసులో మెదలగానే, కంటి మీదకి కునుకన్నదే రావడం లేదు.

ఈరోజు హాస్పటల్ కి వెళ్లేవరకూ ధైర్యంగానే ఉన్నాను. తీరా డేట్ ఫిక్స్ అయ్యాక గుండె దడ మొదలయ్యింది, ఏమవుతుందో ఏమో అని. ఆపరేషన్ అయితే తెరిగి మీ అందర్నీ చూస్తానో లేదో అనే బెంగ నన్ను నిలవనీయడం లేదురా. ఏం చేయను? అంది జానకి నిస్సహాయంగా ఏడుస్తూ.

జానకి మాటలు శశి గుండెలను పిండేసినట్లయింది. ఉబికి వస్తున్న కన్నీళ్లను బలవంతాన నిగ్రహించుకొని మెల్లగా ఆమె నుదురూ, చెంపలూ నిమురుతూ," నీదంతా ఉత్త అపోహ పెద్దమ్మా. నేను చెప్తున్నాను గదా, నీకేం కాదు అసలు నీలో ఉన్న ఈ పిరికితనాన్ని ముందు బయటకు తరిమెయ్యి. అన్నిటికంటే మనిషికి ముఖ్యంగా కావలసింది ఏమిటో తెలుసా? సెల్ఫ్ కాన్ఫిడెన్స్! తన మీద తనకి నమ్మకం లేకపోతే మనిషి ఏదీ సాధించలేడు.

ఇవేళ నీకు హార్ట్ ప్రోబ్లెమ్ వచ్చింది. నిజానికి ఇది చాలా బాధాకరమైన విషయమే! అయినా ప్రమాదకరమైనది ఏమీ కాదు. కానీ నువ్వు మాత్రం ఇది ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ నయం కాదనే ఒక నెగిటివ్ కంక్లూషన్ కి వచ్చేశావు.

అందువలన ఇన్ని రోజులుగా నువ్వు తీసుకున్న ట్రీట్మెంటుగానీ, మందులు గానీ ఏమీ ప్రభావం చూపలేకపోయాయి నీమీద. అదే నువ్వు ధైర్యంగా ఇది నన్నేం చేస్తుందని ఎదుర్కొనే ప్రయత్నం చేస్తే పరిస్థితి మరోలా ఉండేది. నీకు బ్రతకాలని, మా అందరితోనూ సంతోషంగా గడపాలని మనసులో ఎంతో ఆశగా ఉంది. కానీ చనిపోతానేమోననే నెగెటివ్ థాట్ నీ మానసిక సైర్యాన్ని దెబ్బతీస్తోంది. ఈ నెగెటివ్ థాట్సే వైబ్రేట్ అయ్యి సబ్ కాన్షస్ లో ఉన్న నీ మైండ్ కి నెగెటివ్ సజెషన్ ఇస్తోంది దాన్ని. ముందు వదిలించుకో పెద్దమ్మా. అప్పుడు

అంతా పాజిటివ్ గానే కనిపిస్తుంది. అది నీ ఆరోగ్యాన్ని కుదుటపడేలా చేస్తుంది. చదువుకున్నదానివి, నీకింతకంటే

చెప్పవలసిన అవసరం లేదని నేను అనుకుంటున్నాను. నువ్వెంతో ధైర్యవంతురాలివని డాడీ ఎప్పుడూ చెప్తూ ఉంటారు. డాడీకి చిన్నప్పుడు స్మాల్‌పాక్స్ వచ్చాయట ఒళ్లంతా ఖాళీ లేకుండా కుండలు పూశాయట! అప్పుడు అన్నయ్య నీ కడుపులో ఉన్నాడని, నిండు గర్భిణివనీ చెప్పారు. అలాంటి పరిస్థితిలో డాడీ దగ్గరకు వెళితే ప్రమాదమని అందరూ హెచ్చరిస్తున్నా నువ్వేమీ లెక్క చేయకుండా అన్నిటికీ ఆ భగవంతుడే ఉన్నాడంటూ డాడీకి ఎంతో ధైర్యంగా సేవచేసి బ్రతికించుకున్నావని చెప్పారు.

అదేనా? ఇంట్లో ఏ సమస్య వచ్చినా తాతగారికీ, పెదనాన్నగారికీ ఎంతో ధైర్యం చెప్పేదానివని అన్నారు. అలాంటి నువ్వు ఇంత పిరికిదానిలా ఎలా మారిపోయావు పెద్దమ్మా ఇప్పుడు?

నేను నా పిల్లల కోసం, నా వారందరికోసం బ్రతకాలి, బ్రతికి తీరుతాను అనే భావాన్ని నీ మనసులో స్థిరంగా అనుకో. బ్రతకాలనే ఆశని ఆలంబనగా చేసుకో! అవుడు ఈ భయం నిన్నేమి చేయదు.

నామీదా, అన్నయ్య మీదా, చెల్లి మీదా ఉన్న మమకారంతో ఆపరేషన్ అయితే చచ్చిపోతానేమో, వాళ్లని ఇంక చూడలేనేమో అని భయపడే బదులు, మా మీద గల ఆ మమకారాన్నే ఆయుధంగా ఉపయోగించి నీ జబ్బుతో పోరాడు పెద్దమ్మా అప్పుడు ఇది నిన్నేమీ చేయలేదు. నా మాట నమ్ము! "అంటూ జానకి రెండు చేతులూ పట్టుకున్నాడు శశి ప్రేమగా.

చిన్న కొడుకు మాటలు జానకి చెవులకు మంత్రాల్లా సోకి మనసుకి ఎంతో ధైర్యాన్ని, ఊరటని కలిగించాయి.

ఒక్కోపలుకూ అమృతపు గుళికలా ఆమెలో బ్రతకాలనే కాంక్షను రేకెత్తించాయి.

" శశీ, నువ్వు చెప్తూంటే నాకు ఏదో తెలియని ధైర్యం వస్తోందిరా. ఇది ఆపరేషన్ బల్ల ఎక్కేవరకూ ఉంటూందంటావా? "అంది జానకి అనుమానంగా.

తల్లి మాటల్లో వచ్చిన మార్పు అతడికెంతో ఆనందాన్నిచ్చింది. ఉద్వేగంగా ఆమె చేతులు పట్టుకొని " ఉంటుంది పెద్దమ్మా. నువ్వేమీ అధైర్య పడకు, నీ వెనుక మేమంతా ఉంటాము కదా! "అన్నాడు శశి.

రమ్య అన్నం పట్టుకొని అక్కడికి ఎప్పుడు వచ్చిందో అతడి మాటలు వింటూ మంత్రముగ్ధలా తల్లివంక చూస్తూ అలా నిలుచుండి పోయింది. ఆ తరువాత" అన్నయ్యా! "అంటూ అతడి చేయి ప్రేమగా నొక్కింది.

శశికిరణ్ నవ్వుతూ చెల్లెలి చేతిలోని అన్నం గిన్నె అందుకుంటూ," పెద్దమ్మా! కొంచెం లేచి కూర్చుంటే అన్నం తినడానికి వీలవుతుంది. లేవగలవా? "అంటూ చేయి ఆసరా ఇచ్చాడు.

" లేస్తాను"అంటూ ప్రయాసపడి లేచి కూర్చుంది జానకి.

" మెల్లగా"అంటూ మంచం దండేనికీ, గోడకీ కలిపి దిండ్లు ఆనించి జానకిని కూర్చోబెట్టి స్పూన్ తో అన్నం తినిపించసాగాడు.

"నా వలన ఇంట్లో అందరూ నలిగి పోతున్నారు. చిన్నా!" అంది జానకి.

"అదేం లేదు. నువ్వు బాగుంటే అందరూ బాగుంటారు. మా అందరి కష్టం తీర్చాలి అంటే, ఒకటే మార్గం నీకు! నువ్వు తొందరగా కోలుకొని ఎప్పటిలాగే మాకందరికీ అన్నీ చేసి పెట్టాలి. తెలిసిందా?" అన్నాడు నవ్వుతూ.

"ఏమో, అంతా ఆ భగవంతుడి దయ!" అంటూ రెండు చేతులూ జోడించింది జానకి పైకి చూస్తూ.

జానకి భోజనం అయ్యాక నేప్కిన్ అంచు తడిపి మూతి తుడిచింది రమ్య. ఆ తరువాత ఉత్సాహంగా తన చిన్నన్నయ్య తల్లితో మాట్లాడిన తీరు గూర్చి వర్ణించి, వర్ణించి చెబుతూ ఉంటే అందరూ ఎంతో ఆసక్తిగా విన్నారు. ఆ పూట అంతా ఎంతో స్థిమితంగా భోజనం చేశారు.

చాలా రోజుల తర్వాత అందరి ముఖాల్లోనూ ఒకరకమైన నిశ్చింత కనిపించింది ఆ రోజు.

"అక్కా ఇదిగో నువ్వు అడిగిన పుస్తకాలు!" అంటూ వస్తూనే తాను తెచ్చిన ముళ్ళపూడి వెంకటరమణగారి

కోతి కొమ్మచ్చి పుస్తకాలు సుగుణ చేతికిచ్చింది హారిక.

"థేంక్స్ హారికా. అడిగిన వెంటనే తెచ్చి పెట్టావు కానీ ప్రస్తుతానికి చదవడానికి అవ్వదులే!" అంది సుగుణ.

"అదేం అంత బిజీనా?" అంది హారిక.

"అవును. అత్తయ్యగారికి ఆపరేషన్ డేట్ ఫిక్స్ చేశారు. రేవు పదో తేదీన ఆపరేషన్!" అంది సుగుణ.

"అవునా. పోన్లే నాన్నగారు కూడా చాలా వర్రీ అవుతున్నారు అత్తయ్య ఆరోగ్యం గూర్చి. ఈ మాట విని కొంచెం స్థిమితపడతారులే!" అంది హారిక.

"మా అందరికీ కూడా అలాగే ఉంది హారికా ... ఆపరేషన్ కి అత్తయ్యగారు అసలు ఒప్పుకోలేదు. శశి గట్టిగా చెప్పిన మీదట అంగీకరించారు" అంది సుగుణ.

"అవునా, అయితే శశి బావ దగ్గర చాలా టేలెంట్ ఉందన్నమాట ... ఏడీ కనిపించడు, ఇంట్లో లేడా?" అనడిగింది హారిక చుట్టూ చూస్తూ.

ఏదో బ్యాంకు పని ఉందంటూ బయటకు వెళ్లాడు అంది సుగుణ.

వాళ్లు మాటల్లో ఉండగానే బయటకు వెళ్లిన భాస్కర్, శశికిరణ్ వచ్చేశారు.

వాళ్లని చూడడంతోనే హారిక లేచి నిలబడుతూ "బాగున్నారా మావయ్యా?" అంటూ పలకరించింది.

"బాగున్నానమ్మా. నువ్వు?" అంటూ ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు భాస్కర్ హారిక వంక.

"నేను హరిప్రసాద్ గారి అమ్మాయిని మావయ్యా!" అంది హారిక తనని తాను పరిచయం చేసుకుంటూ.

"ఓ, నువ్వు మా హరి కూతురివా? ఎంత పెద్దదానివయిపోయావు. ఎప్పుడో రవి పెళ్లిలో చూశాను. గుర్తు పట్టలేకపోయాను. ఏమీ అనుకోకమ్మా! అమ్మా, నాన్నా బాగున్నారా?" అని కుశల ప్రశ్నలు వేశాడు భాస్కర్.

"బాగున్నారు మావయ్యా!" అంది హారిక వినయంగా.

శశికిరణ్ ఆమెని చూస్తూనే ... ఈ అమ్మాయేనా హారిక? ఇప్పుడిప్పుడే రేకు విచ్చుకుంటున్న గులాబీలా

ఎంత సిగ్గంగా ఉంది! ... అనుకున్నాడు కన్నార్పకుండా హారికనే చూస్తూ.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)